

यति वसन्तक” इत्यन्वेषणं । “विदू । ही ही भो कौशम्बीर-
ज्जलम्भेणावि ए तादिशो पित्रवन्नस्सस्स परितोषो जादिशो
मम सन्नासादो पित्रवन्नणं सुणिन्न भविस्सदि इत्यादौ” *
उद्भेदः । पुनरपि वासवदत्ताप्रत्यभिज्ञानात् ह्रासः । पुनः
सागरिकायाः सङ्केतस्थानगमने अन्वेषणं । पुनर्लतापाशकरणे
उद्भेदः । अथ विमर्षः ।

(३३६) यत्र मुख्यफलोपाय उद्भिन्नो गर्भतोऽधिकः ।

शापाद्यैः सान्तरायश्च स विमर्ष इति स्मृतः ॥

अथा शाकुन्तले चतुर्थाङ्कादौ । “अनुसूया । पित्रवदे जइवि
गान्धर्वेण विवाहेन निव्वित्तकल्लाना पियसही सउन्तला तधावि
अनुरूअभत्तिभादणी सम्बुत्तत्ति णिव्वुदं मे हिअन्नं” † ।
इत्यत आरभ्य सप्तमाङ्कोपचिन्तात् प्रागर्थसञ्चयः शकुन्तला-
विस्मरणरूपविघ्नालिङ्गितः । अथ निर्व्वहणं ।

(३३७) वीजवन्तो मुखाद्यर्था विप्रकीर्णा यथायथं ।

एकार्थमुपनीयन्ते यत्र निर्व्वहणं हि तत् ॥

यथा वेण्यां । “कञ्चुकी । उपसृत्य सहर्षं महाराज वर्द्धसे ।

* हीहीति । कौशम्बीराज्यलाभेनापि न तादृशः प्रियवयस्यस्य
परितोषो यादृशो मम सकाशात् प्रियवचनं श्रुत्वा भविष्य-
तीति ॥ सं० ॥ टी० ॥

† जइवीति । यद्यपि गान्धर्व्वेण विवाहेन निर्व्वृत्तकल्याणा प्रिय-
सखी शकुन्तला तथापि अनुरूपभर्तृभागिनी संवृत्तेति निर्व्वृतं
मे हृदयं इति ॥ सं० ॥ टी० ॥